

Nr 43.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående fortsatt giltighet av förordningen den 19 november 1943 (nr 778) om tillfällig nedsättning av skatten för vissa automobiler; given Stockholms slott den 2 februari 1945.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till förordning angående fortsatt giltighet av förordningen den 19 november 1943 (nr 778) om tillfällig nedsättning av skatten för vissa automobiler.

GUSTAF.

Ernst Wigfors.

F ö r s l a g
till
**förordning angående fortsatt giltighet av förordningen den 19
november 1943 (nr 778) om tillfällig nedsättning av
skatten för vissa bilar.**

Härigenom förordnas, att förordningen den 19 november 1943 om tillfällig nedsättning av skatten för vissa bilar, vilken förordning gäller till och med den 31 december 1945, skall äga fortsatt giltighet till och med den 31 december 1946.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:ts
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 2
februari 1945.*

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, BERGQUIST, GJÖRES, EWERLÖF, RUBBESTAD, OHLIN, DANIELSON, ANDRÉN.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför efter gemensam beredning med chefen för folkhushållningsdepartementet och t. f. chefen för kommunikationsdepartementet, statsrådet Danielson.

Enligt 5 § förordningen den 2 juni 1922 om automobils katt utgår katt, för helt kalenderår räknat, för vanliga automobiler med ringar av annat ämne än mjuk kautschuk med 50 kronor för varje påbörjat tal av 100 kilogram av automobilens tjänstevikt. För vanliga automobiler med ringar av mjuk kautschuk beräknas däremot skatten efter differentierade skalor, vilka medföra väsentligt lägre skattebelopp. Genom förordning den 19 november 1943 (nr 778) om tillfällig nedsättning av skatten för vissa automobiler har emellertid föreskrivits, att — utan hinder av vad i 5 § förstnämnda förordning är stadgat — katt för automobil med ringar av annat ämne än mjuk kautschuk skall, under förutsättning att ringarna äro av typ som blivitt av statens trafikkommission godkänd, utgå enligt de grunder vilka gälla beträffande katt för automobil med ringar av mjuk kautschuk. Giltighetstiden för denna förordning utlöper den 31 december 1945.

I den proposition till 1943 års riksdag (prop. nr 349), som ligger till grund för sistnämnda förordning, anfördes bland annat, att situationen i fråga om motorfordonstrafiken dåmera så förändrats, att en sådan trafik av fordon med hårda ringar, som det tidigare i väghållningens intresse varit angeläget att motverka, i stället framstode såsom ett önskvärt bidrag till fyllandet av trafikbehoven. Under dylika förhållanden kunde uppenbarligen en skattesats, vars direkta syfte vore att försvåra eller förhindra en sådan trafik, icke längre hibe hållas. Skattebestämmelserna borde i rådande läge så utformas, att de åtminstone icke innebure en skärpning av de svårigheter, som övergången till ersättningsringar ur andra synpunkter erbjöde för fordonsägarna. Automobiler med ringar av annat ämne än mjuk kautschuk borde därför åtminstone temporärt ur beskattningssynpunkt jämfästas med automobiler försedda med gummiringar.

Såsom redan nämnts utgår giltighetstiden för 1943 års förordning den 31 december 1945. Därest giltighetstiden anses böra förlängas, bör frågan här om sålunda underställas innevarande års riksdag. I anledning härav hava genom kommunikationsdepartementets försorg från *statskontoret, riksräkenskapsverket, väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, statens trafikkommission, statens industrikommission, statens väginstitut och överståthållarämbetet* ävensom *länsstyrelserna i Stockholms, Kristianstads, Malmöhus, Göteborgs och Bohus samt Norrbottens län* inhämtats yttranden beträffande frågan, huruvida förordningen lämpligen bör utsträckas att gälla till och med den 31 december 1946.

De hörda myndigheterna hava samtliga tillstyrkt den ifrågasatta förlängningen eller i allt fall förklarat sig icke hava något att däremot erinra.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har till motivering av sitt ståndpunkttagande anfört:

Automobilringar av annat material än miuk kautschuk hava mycket ogynnsam inverkan på vägbanan. Det är därför ur vägunderhållssynpunkt angeläget, att dylika ringar icke användas längre än som kan anses vara nödvändigt med hänsyn till det rådande försörjningsläget. Då emellertid användningen av nu ifrågavarande ringar är förbunden med avsevärda olägenheter för fordonsägaren, är det sannolikt, att denne återgår till ringar av miuk kautschuk, så snart dylika kunna ställas till förfogande. Med hänsyn härtill anser sig styrelsen kunna förorda den föreslagna förlängningen av giltigheten av ovannämnda författning.

Trafikkommissionen har för sin del anfört:

Den rådande knappheten på lastbilsringar har medfört, att ett betydande antal lastbilar måst monteras med ersättningsringar av utav kommissionen godkänd typ. Antalet sådana i bruk varande ersättningsringar torde f. n. kunna uppskattas till omkring 6 000. Såvitt nu kan bedömas torde landets gummiförsörjningsläge icke komma att underså en sådan snar förbättring, som medför möjligheter att redan under år 1946 förse lastbilsparcken med gummiringar i den utsträckning, som erfordras för att hålla samtliga fordon i driftsdugligt skick. Man synes sålunda böra räkna med, att ersättningsringar måste komma till användning på ett större eller mindre antal fordon även under nästkommande år. Då sålunda samma skäl, som legat till grund för utfärdandet av ifrågavarande förordning, torde komma att vara för handen även under år 1946, hemställer kommissionen, att åtgärder måtte vidtagas för en förlängning av förordningens giltighetstid till och med den 31 december 1946.

*Departements-
chefen.*

Såsom framgår av vad trafikkommissionen anfört, har användningen av ersättningsringar fått en relativt betydande omfattning. Tidpunkten för en avveckling av användningen av ersättningsringar kan ännu icke närmare beräknas. Övervägande skäl tala emellertid för att behovet av skattelättnader för ersättningsringar vid slutet av år 1945 kommer att göra sig gällande med samma styrka som hittills. Under sådana förhållanden synes det lämpligt att utsträcka giltighetstiden för 1943 års förordning ett år eller till och med den 31 december 1946. För en sådan åtgärd talar jämväl det förhållandet att, även om lättnader i fråga om gummiförsörjningen skulle

inträda under senare delen av år 1945, det likväl synes skäligt att fordonsägare, som med avsevärda kostnader förskaffat sig ersättningsringar, sättas i tillfälle att avskriva dessa kostnader genom användning av ringarna även under år 1946.

Föredraganden hemställer därefter, att upprättat förslag till *förordning angående fortsatt giltighet av förordningen den 19 november 1943 (nr 778) om tillfällig nedsättning av skatten för vissa automobiler* måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Stig Hammar.
